

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1818**z dnia 17 lipca 2020 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie paryskie przyjęte w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, zatwierdzone przez Unię w dniu 5 października 2016 r. ⁽²⁾ („porozumienie paryskie”), ma na celu podjęcie bardziej zdecydowanych działań w związku ze zmianą klimatu, między innymi poprzez zapewnienie zgodności przepływów inwestycyjnych z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu.
- (2) W dniu 11 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejski Zielony Ład” ⁽³⁾. Europejski Zielony Ład to nowa strategia na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo funkcjonujące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i której wzrost gospodarczy nie łączy się z wykorzystaniem zasobów naturalnych. Aby skutecznie wprowadzić w życie Europejski Zielony Ład, inwestorom należy zaoferować jasne i długoterminowe sygnały, co pozwoli uniknąć osieroconych aktywów i zapewni zrównoważone finansowanie.
- (3) W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 ustanowiono unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego. Metoda wyznaczania tych wskaźników opiera się na zobowiązaniach określonych w porozumieniu paryskim. Należy określić minimalne normy mające zastosowanie do obu rodzajów wskaźników. Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego służą podobnym celom, ale różnią się poziomem ambicji. Większość minimalnych norm powinna zatem być wspólna dla obu rodzajów wskaźników referencyjnych, natomiast progi powinny się różnić w zależności od rodzaju wskaźnika.
- (4) Obecnie nie ma wystarczających danych, aby można było ocenić ślad węglowy wynikający z decyzji podejmowanych przez poszczególne państwa. W związku z tym emisje długu państwowego nie powinny kwalifikować się jako składniki unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.
- (5) Ponieważ metoda wyznaczania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego opiera się na zobowiązaniach określonych w porozumieniu paryskim, konieczne jest zastosowanie scenariusza zakładającego ocieplenie klimatu o maksymalnie 1,5 °C bez przekroczenia tej wartości granicznej lub przy niewielkim jej przekroczeniu, który to scenariusz sformułowano w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) dotyczącym globalnego ocieplenia o 1,5 °C ⁽⁴⁾ („scenariusz IPCC”). Ten scenariusz IPCC jest zgodny z określonym w Europejskim Zielonym Ładzie celem Komisji, jakim jest osiągnięcie zerowego poziomu emisji netto gazów cieplarnianych do 2050 r. Aby spełnić założenia scenariusza IPCC, należy odejść od inwestycji w działalność uzależnioną od paliw kopalnych i ukierunkować je na działalność ekologiczną lub działalność wykorzystującą odnawialne źródła energii, przy czym inwestycje te powinny mieć z roku na rok coraz korzystniejszy wpływ na klimat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ IPCC, 2018: Globalne ocieplenie o 1,5 °C – sprawozdanie specjalne IPCC (Międzyrządowego Zespołu ds. Zmiany Klimatu) na temat skutków globalnego ocieplenia o 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej i związanych z tym globalnych ścieżek redukcji emisji gazów cieplarnianych w kontekście wzmocnienia światowej reakcji na zagrożenie zmianą klimatu, zrównoważonego rozwoju i działań na rzecz eliminacji ubóstwa.

- (6) Sektory wymienione w sekcjach A–H oraz L załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾, w tym sektory ropy naftowej, gazu, górnictwa i transportu, są sektorami, które w dużym stopniu przyczyniają się do zmiany klimatu. Aby unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego zapewniały realistyczny obraz gospodarki realnej, w tym sektorów, które powinny aktywnie ograniczać emisje gazów cieplarnianych, by umożliwić osiągnięcie celów określonych w porozumieniu paryskim, ekspozycja tych wskaźników na te sektory nie powinna być niższa niż ekspozycja ich odnośnego spektrum inwestycyjnego. Wymóg ten powinien jednak mieć zastosowanie wyłącznie do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, które są wskaźnikami referencyjnymi akcji, w celu zapewnienia, by inwestorzy inwestujący w udziałowe papiery wartościowe, którzy popierają realizację celów porozumienia paryskiego, mogli zachować wpływ – poprzez zaangażowanie i prawo głosu – na proces przejścia danego przedsiębiorstwa na bardziej zrównoważoną działalność.
- (7) Obliczenia emisji gazów cieplarnianych powinny być porównywalne i spójne. Należy zatem ustanowić przepisy regulujące to, jak często należy aktualizować te obliczenia oraz, w stosownych przypadkach, to, jaką walutę należy stosować.
- (8) Dekarbonizacja wyłącznie pod względem emisji gazów cieplarnianych z zakresów 1 i 2 mogłaby nie doprowadzić do oczekiwanych rezultatów. Należy zatem doprecyzować, że minimalne normy dotyczące unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego powinny uwzględniać nie tylko bezpośrednie emisje generowane przez przedsiębiorstwa, ale również emisje szacowane w oparciu o cykl życia, a zatem obejmować emisje gazów cieplarnianych z zakresu 3. Jednakże ze względu na niewystarczającą jakość dostępnych obecnie danych w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 należy określić odpowiedni harmonogram przewidujący stopniowe uwzględnianie tych emisji i umożliwić stosowanie przez ograniczony okres rezerw paliw kopalnych jako wskaźnika zastępczego. Wspomniany harmonogram powinien opierać się na wykazie rodzajów działalności gospodarczej określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006.
- (9) Administratorzy wskaźników referencyjnych powinni mieć możliwość przypisywania większej wagi przedsiębiorstwom, w zależności od celów w zakresie dekarbonizacji, jakie stawiają sobie te przedsiębiorstwa. Należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące celów w zakresie dekarbonizacji zgłaszanych przez poszczególne przedsiębiorstwa.
- (10) Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego powinny wykazywać zdolność do samodekarbonizacji z roku na rok. Tę minimalną trajektorię dekarbonizacji należy obliczać zgodnie ze scenariuszem IPCC. Ponadto w celu uniknięcia pseudoeologicznego marketingu należy określić warunki, na jakich może nastąpić odchylenie od trajektorii dekarbonizacji, oraz warunki regulujące prawo do dalszego oznaczania wskaźnika jako unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej lub jako unijnego wskaźnika referencyjnego dostosowanego do porozumienia paryskiego.
- (11) Głównym parametrem stosowanym do obliczenia trajektorii dekarbonizacji powinna być intensywność emisji gazów cieplarnianych, ponieważ parametr ten zapewnia porównywalność między różnymi sektorami i nie jest tendencyjny z korzyścią lub szkodą dla poszczególnych sektorów. W celu obliczenia intensywności emisji gazów cieplarnianych konieczna jest znajomość kapitalizacji rynkowej danego przedsiębiorstwa. W przypadku gdy wskaźniki referencyjne mają zastosowanie do instrumentów korporacyjnych o stałym dochodzie, kapitalizacja rynkowa może nie być dostępna dla przedsiębiorstw, które nie emitują udziałowych papierów wartościowych notowanych na rynku regulowanym. Należy zatem określić, że w przypadku gdy unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej lub unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego mają zastosowanie do instrumentów korporacyjnych o stałym dochodzie, administratorom wskaźników referencyjnych należy zezwolić na przyjęcie na potrzeby obliczeń poziomów emisji gazów cieplarnianych, które obliczono w ujęciu bezwzględnym, a nie w oparciu o wskaźnik intensywności emisji.
- (12) Aby zapewnić porównywalność i spójność danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych, należy ustanowić przepisy określające sposób obliczania zmian intensywności emisji gazów cieplarnianych lub bezwzględnego poziomu emisji gazów cieplarnianych.
- (13) Osiągnięcie celów porozumienia paryskiego wymaga, aby zarówno unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej, jak i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego zakładały określoną procentowo wyjściową redukcję ekspozycji na aktywa wysokoemisyjne w porównaniu ze wskaźnikami referencyjnymi, na których się opierają, lub w porównaniu z odnośnym spektrum inwestycyjnym. Ta określona procentowo redukcja powinna być jednak większa w przypadku unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, które są w założeniu bardziej ambitne niż unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

- (14) Unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego nie powinny przyczyniać się do promowania inwestycji w instrumenty finansowe emitowane przez przedsiębiorstwa, które naruszają światowe standardy, takie jak zasady inicjatywy Global Compact (UNGC). Należy zatem ustanowić szczególne kryteria wykluczenia oparte na względach związanych z klimatem lub innych względach z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG). Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej powinny osiągnąć zgodność z tymi kryteriami wykluczenia do dnia 31 grudnia 2022 r., zgodnie z harmonogramem określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011.
- (15) Aby wesprzeć zmniejszanie wykorzystania zanieczyszczających źródeł energii i prawdziwe przejście na odnawialne źródła energii, z unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego należy również wykluczyć przedsiębiorstwa, które osiągają więcej niż ustalony odsetek swoich dochodów z węgla, ropy naftowej lub gazu. Przy określaniu tych szczególnych wykluczeń należy uwzględnić zmiany udziału tych źródeł energii w całkowitej podaży energii pierwotnej w latach 2020–2050, zgodnie z oczekiwaniami zawartymi w scenariuszu IPCC. W szczególności – zgodnie z tabelą 2.6 zawartą w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) w sprawie globalnego ocieplenia o 1,5 °C w latach 2020–2050 – oczekuje się, że zużycie węgla zmniejszy się o 57–99 %, a zużycie ropy naftowej o 9–93 %, natomiast zużycie gazu wzrośnie o 85 % lub zmniejszy się o 88 %. Gaz może być wykorzystywany w okresie, w którym następować będzie przechodzenie na gospodarkę niskoemisyjną, w szczególności jako zamiennik dla węgla, co tłumaczy szerszy spodziewany zakres ewolucji zużycia gazu, przy czym oczekiwany średni spadek (mediana) jego wykorzystania wynosi 40 %. Z tego samego powodu należy wykluczyć przedsiębiorstwa, które osiągają więcej niż ustalony procent swoich dochodów z działalności związanej z wytwarzaniem energii elektrycznej.
- (16) W celu zapewnienia przejrzystości metod stosowanych do wyznaczania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego należy ustanowić przepisy dotyczące obowiązku ujawniania określonych informacji na temat trajektorii dekarbonizacji i źródeł danych wykorzystywanych na potrzeby obu kategorii wskaźników. Z tego samego powodu należy ustanowić wymogi dotyczące ujawniania informacji przez administratorów wskaźników referencyjnych, którzy wykorzystują oszacowania emisji gazów cieplarnianych, niezależnie od tego, czy oszacowania te są dostarczane przez zewnętrznych dostawców danych czy też nie.
- (17) W celu wsparcia harmonizacji metod wyznaczania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego należy ustanowić przepisy dotyczące jakości i dokładności źródeł danych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „emisje gazów cieplarnianych” oznaczają emisje gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽⁶⁾;
- „emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym” oznaczają tony ekwiwalentu CO₂ w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 ⁽⁷⁾;
- „intensywność emisji gazów cieplarnianych” oznacza emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym podzielone przez wyrażoną w milionach euro wartość przedsiębiorstwa obejmującą środki pieniężne;

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195).

- d) „wartość przedsiębiorstwa obejmująca środki pieniężne (EVIC)” oznacza wyliczoną na koniec roku podatkowego sumę kapitalizacji rynkowej dla akcji zwykłych, kapitalizacji rynkowej dla akcji uprzywilejowanych oraz wartości księgowej całkowitego zadłużenia i udziałów niekontrolujących bez odliczenia środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów;
- e) „spektrum inwestycyjne” oznacza zbiór wszystkich instrumentów, w które można inwestować, z danej klasy aktywów lub grupy klas aktywów;
- f) „rok bazowy” oznacza pierwszy rok z szeregu lat we wskaźniku referencyjnym.

ROZDZIAŁ II

NORMY MINIMALNE DOTYCZĄCE PROJEKTOWANIA METOD WYZNACZANIA WSKAŹNIKÓW REFERENCYJNYCH

SEKCJA 1

NORMY MINIMALNE WSPÓLNE DLA UNIJNYCH WSKAŹNIKÓW REFERENCYJNYCH TRANSFORMACJI KLIMATYCZNEJ I UNIJNYCH WSKAŹNIKÓW REFERENCYJNYCH DOSTOSOWANYCH DO POROZUMIENIA PARYSKIEGO

Artykuł 2

Scenariusz dotyczący temperatury referencyjnej

Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego przy projektowaniu metody wyznaczania tych wskaźników jako scenariusz dotyczący temperatury referencyjnej stosują scenariusz zakładający ocieplenie klimatu o maksymalnie 1,5 °C bez przekroczenia tej wartości granicznej lub przy niewielkim jej przekroczeniu, który to scenariusz sformułowano w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) dotyczącym globalnego ocieplenia o 1,5 °C.

Artykuł 3

Ograniczenia dotyczące ekspozycji wskaźników referencyjnych

Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego, które są oparte na udziałowych papierach wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku publicznym w Unii lub w innej jurysdykcji, muszą charakteryzować się zagregowaną ekspozycją wobec sektorów wymienionych w sekcjach A–H oraz L załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006, która jest nie mniejsza niż zagregowana ekspozycja odnośnego spektrum inwestycyjnego wobec tych sektorów.

Artykuł 4

Obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych i emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym

1. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego obliczają intensywność emisji gazów cieplarnianych lub, w stosownych przypadkach, emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym w odniesieniu do tych wskaźników przy użyciu tej samej waluty dla wszystkich aktywów bazowych.
2. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego przeliczają co roku intensywność emisji gazów cieplarnianych i emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym.

Artykuł 5

Stopniowe uwzględnianie danych na temat emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 w metodach wyznaczania wskaźników referencyjnych

1. W metodach wyznaczania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego uwzględnia się dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 w następujący sposób:
 - a) począwszy od dnia 23 grudnia 2020 r. – dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 przynajmniej dla sektorów energii i górnictwa, o których mowa w działach 05–09 oraz 19 i 20 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006;
 - b) przed upływem dwóch lat od dnia 23 grudnia 2020 r. – dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 przynajmniej dla sektorów transportu, budownictwa, robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków, materiałów i sektorów przemysłowych, o których mowa w działach 10–18, 21–33, 41, 42 i 43, 49–53 oraz 81 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006;

- c) przed upływem czterech lat od dnia 23 grudnia 2020 r. – dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3 dla wszystkich pozostałych sektorów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006.
2. Do celów ust. 1 lit. a) od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia od dnia 23 grudnia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego mogą stosować rezerwy paliw kopalnych, jeżeli wykażą, że nie są w stanie obliczyć ani oszacować danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych z zakresu 3.

Artykuł 6

Przedsiębiorstwa ustalające i publikujące cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych

Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego mogą zwiększyć w swoich wskaźnikach referencyjnych wagę przypisywaną emitentom papierów wartościowych wchodzących w skład portfela referencyjnego, którzy ustalają i publikują cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- emitenci papierów wartościowych wchodzących w skład portfela referencyjnego publikują w sposób spójny i dokładny emisje gazów cieplarnianych z zakresów 1, 2 i 3;
- emitenci papierów wartościowych wchodzących w skład portfela referencyjnego zmniejszyli swoją intensywność emisji gazów cieplarnianych lub, w stosownych przypadkach, swoje emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym, w tym emisje gazów cieplarnianych z zakresów 1, 2 i 3, średnio o co najmniej 7 % rocznie przez co najmniej trzy kolejne lata.

Do celów akapitu pierwszego emisje gazów cieplarnianych z zakresu 3 interpretuje się z zastrzeżeniem harmonogramu stopniowego uwzględniania odnośnych danych określonego w art. 5.

Artykuł 7

Określenie trajektorii dekarbonizacji

1. Trajektorija dekarbonizacji dla unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego musi zakładać osiągnięcie następujących celów:

- w odniesieniu do udziałowych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku publicznym w Unii lub w innej jurysdykcji – redukcja intensywności emisji gazów cieplarnianych średnio o co najmniej 7 % rocznie;
- w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych innych niż wyemitowane przez emitenta długu państwowego, jeżeli emitent tych dłużnych papierów wartościowych wyemitował udziałowe papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku publicznym w Unii lub w innej jurysdykcji – redukcja intensywności emisji gazów cieplarnianych średnio o co najmniej 7 % rocznie lub redukcja emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym średnio o co najmniej 7 % rocznie;
- w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych innych niż wyemitowane przez emitenta długu państwowego, jeżeli emitent tych dłużnych papierów wartościowych nie wyemitował udziałowych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku publicznym w Unii lub w innej jurysdykcji – redukcja emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym średnio o co najmniej 7 % rocznie.

2. Docelowe redukcje, o których mowa w ust. 1, oblicza się w ujęciu geometrycznym, co oznacza, że wynoszącą co najmniej 7 % roczną redukcję intensywności emisji gazów cieplarnianych lub emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym w roku „n” oblicza się w oparciu o intensywność emisji gazów cieplarnianych lub emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym za rok „n-1”, w postępie geometrycznym względem roku bazowego.

3. W przypadku gdy średnia EVIC papierów wartościowych wchodzących w skład portfela referencyjnego wzrosła lub zmalała w ciągu ostatniego roku kalendarzowego, EVIC każdego składnika tego portfela koryguje się poprzez podzielenie jej przez współczynnik korekty z tytułu zmiany wartości przedsięwzięcia. Współczynnik korekty z tytułu zmiany wartości przedsięwzięcia oblicza się, dzieląc średnią EVIC składników wskaźnika referencyjnego na koniec roku kalendarzowego przez średnią EVIC składników tego wskaźnika na koniec poprzedniego roku kalendarzowego.

4. W odniesieniu do każdego roku, w którym nie zostały osiągnięte cele określone w ust. 1, administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego kompensują te niezrealizowane cele poprzez skorygowanie w górę celów przewidzianych w ich trajektorii dekarbonizacji na kolejny rok.

5. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego nie mogą dłużej oznaczać swoich wskaźników jako takie, w przypadku gdy:

- a) celów określonych w ust. 1 nie osiągnięto w danym roku, a niezrealizowanego celu nie skompensowano w kolejnym roku; lub
- b) celów określonych w ust. 1 nie osiągnięto trzykrotnie w dowolnym kolejnym 10-letnim okresie.

Administratorzy wskaźników referencyjnych mogą ponownie oznaczyć dany wskaźnik jako unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej lub jako unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego, jeżeli wskaźnik ten osiąga cel przyjęty w trajektorii dekarbonizacji przez dwa kolejne lata po utracie tego oznaczenia, chyba że wskaźnik ten utracił to oznaczenie dwukrotnie.

Artykuł 8

Zmiana intensywności emisji gazów cieplarnianych i zmiana emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym

1. Zmianę intensywności emisji gazów cieplarnianych lub zmianę emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym oblicza się jako wyrażoną procentowo różnicę między średnią ważoną intensywnością emisji gazów cieplarnianych lub średnią ważoną emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym wszystkich składników unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej lub unijnego wskaźnika referencyjnego dostosowanego do porozumienia paryskiego na koniec roku „n” a średnią ważoną intensywnością emisji gazów cieplarnianych lub średnią ważoną emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym wszystkich składników tych wskaźników referencyjnych na koniec roku n-1.

2. Administratorzy wskaźników referencyjnych przyjmują nowy rok bazowy w przypadku zaistnienia istotnych zmian w metodzie obliczania intensywności emisji gazów cieplarnianych lub metodzie obliczania emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym.

Do celów akapitu pierwszego nowy rok bazowy oznacza rok, względem którego oblicza się trajektorię dekarbonizacji, o której mowa w art. 7.

Wybór nowego roku bazowego pozostaje bez uszczerbku dla przepisów art. 7 ust. 5.

SEKCJA 2

NORMY MINIMALNE DOTYCZĄCE UNIJNYCH WSKAŹNIKÓW REFERENCYJNYCH TRANSFORMACJI KLIMATYCZNEJ

Artykuł 9

Wyjściowa redukcja intensywności emisji gazów cieplarnianych lub emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej

Intensywność emisji gazów cieplarnianych lub, w stosownych przypadkach, emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej, w tym emisje gazów cieplarnianych z zakresów 1, 2 i 3, muszą być o co najmniej 30 % niższe niż intensywność emisji gazów cieplarnianych lub emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla spektrum inwestycyjnego.

Do celów akapitu pierwszego emisje gazów cieplarnianych z zakresu 3 interpretuje się z zastrzeżeniem harmonogramu stopniowego uwzględniania odnośnych danych określonego w art. 5.

Artykuł 10

Wykluczenia dotyczące unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej

1. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej ujawniają w swoich metodach, czy i w jaki sposób wykluczają określone przedsiębiorstwa.

2. Do dnia 31 grudnia 2022 r. administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej muszą spełnić wymogi określone w art. 12 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 12 ust. 2.

SEKCJA 3

NORMY MINIMALNE DOTYCZĄCE UNIJNYCH WSKAŹNIKÓW REFERENCYJNYCH DOSTOSOWANYCH DO POROZUMIENIA PARYSKIEGO*Artykuł 11***Wyjściowa redukcja intensywności emisji gazów cieplarnianych lub emisji gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego**

Intensywność emisji gazów cieplarnianych lub, w stosownych przypadkach, emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, w tym emisje gazów cieplarnianych z zakresów 1, 2 i 3, muszą być o co najmniej 50 % niższe niż intensywność emisji gazów cieplarnianych lub emisje gazów cieplarnianych w ujęciu bezwzględnym dla spektrum inwestycyjnego.

Do celów akapitu pierwszego emisje gazów cieplarnianych z zakresu 3 interpretuje się z zastrzeżeniem harmonogramu stopniowego uwzględniania odnośnych danych określonego w art. 5.

*Artykuł 12***Wykluczenia dotyczące unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego**

1. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego wykluczają z tych wskaźników wszystkie następujące przedsiębiorstwa:

- a) przedsiębiorstwa zaangażowane w jakąkolwiek działalność związaną z bronią kontrowersyjną;
- b) przedsiębiorstwa zaangażowane w uprawę i produkcję tytoniu;
- c) przedsiębiorstwa, które administratorzy wskaźników referencyjnych uznają za naruszające zasady inicjatywy Global Compact (UNGC) lub wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw wielonarodowych;
- d) przedsiębiorstwa, które osiągają co najmniej 1 % swoich przychodów z działalności związanej z poszukiwaniem, wydobyciem, dystrybucją lub rafinacją węgla kamiennego i brunatnego;
- e) przedsiębiorstwa, które osiągają co najmniej 10 % swoich przychodów z działalności związanej z poszukiwaniem, wydobyciem, dystrybucją lub rafinacją paliw olejowych;
- f) przedsiębiorstwa, które osiągają co najmniej 50 % swoich przychodów z działalności związanej z poszukiwaniem, wydobyciem, dystrybucją lub rafinacją paliw gazowych;
- g) przedsiębiorstwa, które osiągają co najmniej 50 % swoich przychodów z produkcji energii elektrycznej, której intensywność emisji gazów cieplarnianych wynosi powyżej 100 g CO₂e/kWh.

Do celów lit. a) broń kontrowersyjna oznacza broń kontrowersyjną, o której mowa w międzynarodowych traktatach i konwencjach, zasadach ONZ oraz, w stosownych przypadkach, w ustawodawstwie krajowym.

2. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego wykluczają ze swoich wskaźników wszystkie przedsiębiorstwa, które – według ustaleń lub oszacowań dokonanych przez samych administratorów lub przez zewnętrznych dostawców danych – znacząco szkodzą przynajmniej jednemu celowi z zakresu ochrony środowiska określonego w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽⁸⁾, zgodnie z przepisami dotyczącymi oszacowań ustanowionymi w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Administratorzy wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego ujawniają w swojej metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego wszelkie dodatkowe kryteria wykluczenia, które stosują i które opierają się na czynnikach związanych z klimatem lub innych czynnikach z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

ROZDZIAŁ III

PRZEJRZYSTOŚĆ I DOKŁADNOŚĆ

Artykuł 13

Wymagania w zakresie przejrzystości w odniesieniu do oszacowań

1. Oprócz wymogów określonych w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/1011 administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego spełniają następujące wymogi:

- a) administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego stosujący oszacowania, które nie opierają się na danych dostarczonych przez zewnętrznego dostawcę danych, formalizują, dokumentują i podają do wiadomości publicznej metody, na których opierają się takie oszacowania, w tym:
 - (i) podejście, które zastosowali do obliczenia emisji gazów cieplarnianych, oraz główne założenia i zasady ostrożności leżące u podstaw tych oszacowań;
 - (ii) metodykę badawczą stosowaną do oszacowania brakujących, niezgłoszonych lub zaniżonych emisji gazów cieplarnianych;
 - (iii) zbiory danych zewnętrznych stosowane do oszacowania brakujących, niezgłoszonych lub zaniżonych emisji gazów cieplarnianych;
- b) administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego stosujący oszacowania, które opierają się na danych dostarczonych przez zewnętrznego dostawcę danych, formalizują, dokumentują i podają do wiadomości publicznej wszystkie poniższe informacje:
 - (i) nazwę i dane kontaktowe dostawcy danych;
 - (ii) zastosowaną metodykę oraz główne założenia i zasady ostrożności, o ile są dostępne;
 - (iii) odnośnik do strony internetowej dostawcy danych oraz do odpowiedniej zastosowanej metodyki, o ile jest dostępna.

2. Do celów art. 12 ust. 2 administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego spełniają następujące wymogi:

- a) administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego stosujący oszacowania, które nie opierają się na danych dostarczonych przez zewnętrznego dostawcę danych, formalizują, dokumentują i podają do wiadomości publicznej metody, na których opierają się takie oszacowania, w tym:
 - (i) podejście i metodykę badawczą, które zastosowali, oraz główne założenia i zasady ostrożności leżące u podstaw tych oszacowań;
 - (ii) zbiory danych zewnętrznych użyte w oszacowaniach;
- b) administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego stosujący oszacowania, które opierają się na danych dostarczonych przez zewnętrznego dostawcę danych, formalizują, dokumentują i podają do wiadomości publicznej wszystkie poniższe informacje:
 - (i) nazwę i dane kontaktowe dostawcy danych;
 - (ii) zastosowaną metodykę oraz główne założenia i zasady ostrożności, o ile są dostępne;
 - (iii) odnośnik do strony internetowej dostawcy danych oraz do odpowiedniej zastosowanej metodyki, o ile jest dostępna.

Artykuł 14

Ujawnianie informacji na temat trajektorii dekarbonizacji

Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego formalizują, dokumentują i podają do wiadomości publicznej trajektorie dekarbonizacji tych wskaźników referencyjnych, rok bazowy zastosowany do wyznaczenia tych trajektorii dekarbonizacji oraz, w przypadku nieosiągnięcia celów wpisanych w trajektorię dekarbonizacji, powody nieosiągnięcia tych celów oraz kroki, które podejmą, aby osiągnąć skorygowany cel, o którym mowa w art. 7 ust. 4.

*Artykuł 15***Dokładność źródeł danych**

1. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego zapewniają dokładność danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych z zakresów 1, 2 i 3 zgodnie z normami światowymi lub europejskimi, takimi jak metody oznaczania śladu środowiskowego produktu i śladu środowiskowego organizacji ⁽⁹⁾, standard rachunkowości i sprawozdawczości w odniesieniu do łańcucha wartości przedsiębiorstwa (zakres 3) ⁽¹⁰⁾, norma EN ISO 14064 lub EN ISO 14069.
2. Do celów ust. 1 administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego ujawniają w swojej metodzie zastosowaną normę.
3. Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego zapewniają porównywalność i jakość danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 16***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁹⁾ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (wrzesień 2011 r.), supplement to the GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard [Standard rachunkowości i sprawozdawczości w odniesieniu do łańcucha wartości (zakres 3) – Suplement do protokołu dotyczącego emisji gazów cieplarnianych: standard rachunkowości i sprawozdawczości przedsiębiorstw].